

Григорьев

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ. 41

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅσον τὸ δῶμα, κράτος μετζίττα ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν γφ ἔξωτερικῃ φράγκα χρυσᾶ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ (πατέρας)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δίκαια ἑλλήνων ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ—Διωγμὸς ὀρθοδόξων—Κοριτσᾶς Φώτιος Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων—Τεκμήρια συμπαθείας ἀδελφικῆς—Αἱ ἐκκλήσεις τῆς Μ. Ἐκκλησίας—Ἐκκλησιαστικά χρονικά—Περὶ τοῦ ἱερογλυφικοῦ τῆς παρασημαντικῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

ΔΙΚΑΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» (ἀριθμ. 31) ἀνεγράφησαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου αἱ ἐξασφαλίζουσαι, ἐν τε τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ τὴν πλήρη ἰσοτιμίαν τοῦ αὐτόθι Τουρκικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὸν Βουλγαρικὸν ὡς πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν δικαιωμάτων, καὶ προνοῦσαι περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀρχῆς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας (ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην αὐτῆς ἑκτασιν) διὰ τῆς θεσπίσεως τῆς ἐλευθέρας καὶ ἑξωτερικῆς ἐνασχήσεως τῶν ἰδίων θρησκευμάτων, τῆς ἀκωλύτου ἐκκλησιαστικῆς ὁργανώσεως τῶν Κοινοτήτων

καὶ τοῦ ἀνεμποδίστου τῶν σχέσεων τούτων μετὰ τῶν οἰκείων πνευματικῶν ἀρχηγῶν.

Μὴ ἀρκοῦμεναι ὁμῶς εἰς τὰς γενικὰς ταύτας διατάξεις ἃς ἐπέβαλον ἐπιτακτικῶς τῷ τρόπῳ καὶ ὡς ὅρον τῆς υπάρξεως αὐτῶν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ εἰς πάντα τὰ πολιτικῶς χειραφετούμενα διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου κράτη τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμου, αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, προκειμένου ἰδιαζόντως περὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἐνθα αἱ ἐθνικότητες, αἱ γλῶσσαι καὶ αἱ θρησκείαι εὐρίσκοντο ἐν μείζονι, ἢ ἀλλαγῇ, συμφυρμῷ, προέβλεψαν, διὰ τοῦ ΙΗ' ἀρθροῦ τῆς Συνθήκης, τὴν παρ' Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ὑ. Πύλης ἐκπόνησιν ἰδίου θεμελιώδους Ὁργανικοῦ Νόμου διαρκοῦς καὶ ἀναλωιῶτου, ἐν ᾧ θὰ ἀπεκρυσταλλοῦντο, συγκεκριμένως καὶ λεπτομερῶς, αἱ σχετικαὶ γενικαὶ διατάξεις τῆς Συνθήκης.

Πράγματι, ἡ διεθνὴς αὕτη Ἐπιτροπὴ καταρτισθεῖσα συνέταξε τὸν Ὁργανικὸν Νόμον τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ τῇ 14)26 Ἀπριλίου ὑπέγραψεν αὐτὸν μετὰ τῆς ἀκολούθου δηλώσεως:

МЕЧНИКОВА

« Ἡμεῖς Ἐπίτροποι τῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογρα-
 » φασῶν τὴν Συνθήκην τὴν συνομολογηθεῖσαν
 » ἐν Βερολίῳ τῇ δεκάτῃ τρίτῃ Ἰουλίου τοῦ χι-
 » λιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου
 » ἔτους, διακηρύττομεν καὶ βεβαιούμεν ὅτι ὁ Ὀρ-
 » γανικὸς Νόμος ὁ περιέχων τοὺς προηγουμένους
 » ὅρους συνετάχθη καὶ ἐπεψηφίσθη ὑφ' ἡμῶν συμ-
 » φώνως πρὸς τὸ ἄρθρον ΙΗ' τῆς εἰρημένης Συν-
 » θήκης.
 » Εἰς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὸν παρόν-
 » τα Ὀργανικὸν Νόμον καὶ ἐθέσαμεν ἐπ' αὐτοῦ
 » τὰς ἡμετέρας σφραγίδας.
 » Ἐν Κωνσταντινῇ τῇ 14)26 Ἀπριλίου 1879,
 » 4 Δεμαζί-ουλ-εβέλ 1286.
 » (Ὑπογρ.). Ἀσσήμ, Ἀβρὼ, Δὸν Βραουνσβέιγ,
 » Καλλάϊ, Ρίγγ, Κουτουλῆ, Ἑρρ. Δρουμὸνδ
 » Οὐόλφ, Βερνόνης, Τσερετελέφ.
 » Ὅτι ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ
 » Ροζέτ, Σελίμ, Κουριέλ. »

Ἐπειδὴ δὲ μόνον ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν σχε-
 τικῶν διατάξεων τοῦ Ὀργανικοῦ τούτου Νόμου
 τῶν ἀγνώστων τῷ πολλῷ δημοσίῳ, τῷ τε ἡμε-
 τέρῳ καὶ τῷ ἐν Εὐρώπῃ, καταφαίνεται ἐπακριβῶς
 πόσον τὸ μέγεθος τῶν ἀδικημάτων τῶν διαπρα-
 χθέντων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων εἰς βάρος τοῦ ὑποχει-
 ρίου αὐτοῖς ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ὅσον καὶ ἡ βα-
 θεία αὐτῶν περιφρόνησις πρὸς τὰ θεσπίσματα καὶ
 τὰς ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης τὰς διατετυπωμένας
 ἐν ἐπισήμῳ Συνθήκῃ, τῆς Εὐρώπης—λέγομεν,—
 τῆς ὁποίας τὴν εὐμενῆ ἀρωγὴν τολμῶσιν εἰσεῖν καὶ
 ἐπικαλῶνται καὶ μάλιστα προβάλλοντες αὐτὴν
 ταύτην τὴν Συνθήκην, τούτου ἐνεκεν δὲν θεωροῦ-
 μεν ἄσκοπον τὴν παράθεσιν τῶν διατάξεων τῶν
 σχετικῶν πρὸς τὰ δίκαια τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ
 Ρωμυλίας ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, συντη-
 ρημένων καθ' ὕλην.

ΟΡΓΑΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ

Περὶ δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν

Ἄρθρον 24. Οἱ πολῖται τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας,
 ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκείας, ἀπολαύουσι τῶν
 αὐτῶν δικαιωμάτων.

Εἶναι ἐπίσης δεκτοὶ εἰς πάντα τὰ δημόσια ἐπαγ-
 γέλματα καὶ ἀξιώματα ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος καὶ
 τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 25. Τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα θέλουσι δια-
 νέμεσθαι μετὰ δικαιοσύνης, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει,
 διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων, τῆς πλειοψηφίας
 τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων περιφερειῶν.

Ἄρθρον 30. Ἐκαστος πολίτης ἀπολαύει τῆς ἀτο-
 μικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας. Οὐδεὶς καταδιώκεται, συλ-
 λαμβάνεται καὶ φυλακίζεται ἢ ὑποβάλλεται εἰς οἰοδῆ-
 ποτε περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ, εἰ μὴ κατὰ τὰς
 ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις καὶ κατὰ
 τὰς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένας διατυπώσεις.

Ἄρθρον 31. Οὐδεὶς στερεῖται τῶν φυσικῶν αὐτοῦ
 δικαστῶν. Ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις εἰδικῶν ἐπιτρο-
 πῶν πρὸς ἐκδίκασιν ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 32. Τὸ ἄσυλον παντὸς πολίτου τῆς Ἀνατο-
 λικῆς Ρωμυλίας εἶναι ἀπαράβιαστον. Δὲν ἐπιτρέπεται
 ταῖς ἀρχαῖς νὰ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ αὐτεπαγγέλτως,
 εἰ μὴ κατὰ τὰς διατυπώσεις καὶ τὰς περιπτώσεις
 τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένας.

Περὶ γλώσσης.

Ἄρθρον 22. Τὰς πρωτεύουσας γλώσσας τοῦ τόπου,
 τὴν Τουρκικὴν, τὴν Βουλγαρικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν,
 μεταχειρίζονται ἐν τῇ Τοπαρχίᾳ καὶ αἱ Ἀρχαὶ καὶ οἱ
 ἰδιῶται ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῶν μετὰ τῶν Ἀρχῶν κατὰ
 τοὺς ἐξῆς κανόνες.

Αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ Ἀρχαὶ τῶν Νομῶν
 τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Δήμων ἐν ταῖς ἐπισήμοις πρά-
 ξεσι, ταῖς δικαστικαῖς ἀποφάσεσιν, ἀλληλογραφίαις καὶ
 ταῖς δημοσιεύσεσιν αὐτῶν ποιοῦνται χρῆσιν τῆς γλώσ-
 σης τοῦ πληθυσμοῦ ἐκείνου ὅστις ἔχει τὴν σχετικὴν
 πλειοψηφίαν ἐν ταῖς οἰκείαις αὐτῶν περιφερείαις, ἐκτὸς
 ἐὰν ὑπάρχῃ μειοψηφία κατοίκων ἴση τοῦλάχιστον πρὸς
 τὸ ἥμισυ τῆς πλειοψηφίας ταύτης. Ἐν τῇ τελευταίᾳ
 ταύτῃ περιπτώσει, ἡ γλῶσσα τῆς ἐν λόγῳ μειοψηφίας
 δικαιοῦται νὰ εἶναι ἐν χρήσει ὅσον καὶ ἡ γλῶσσα τῆς
 πλειοψηφίας.

Αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ Ἀρχαί, κεντρικαὶ τε
 καὶ ἐπαρχιακαί, ἐν ταῖς ἀλληλογραφίαις αὐτῶν μετὰ
 τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὑποδεεστέρων Ἀρχῶν
 ποιοῦνται χρῆσιν τῆς γλώσσης ἣν λαλεῖ ἡ πλειοψηφία
 τῶν κατοίκων ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν περὶ ὧν ὁ λό-
 γος ὑποδεεστέρων Ἀρχῶν.

Ἡ Τουρκικὴ εἶναι ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τῆς Ἀνατολι-
 κῆς Ρωμυλίας ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῆς πρὸς τὴν Ὑ. Πύ-
 λην καὶ πρὸς τὰς Ἀρχὰς τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Αὐτο-
 κρατορίας.

Οἱ νόμοι οἱ προωρισμένοι ὅπως ἐκδοθῶσιν ἐν τῇ Τοπαρχίᾳ, τὰ διατάγματα, αἱ ἐγκύκλιοι καὶ αἱ δημοσιεύσεις τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ὡς καὶ αἱ διατάξεις, ἐγκύκλιοι καὶ δημοσιεύσεις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν αἱ ἐνδιαφέρουσαι ὁλόκληρον τὴν Τοπαρχίαν, συντάσσονται εἰς τὴν Τουρκικὴν, τὴν Βουλγαρικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, οἱ ἰδιῶται ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ποιῶνται χρήσιν, κατὰ τὸ δοκοῦν, μιᾶς τῶν τριῶν πρωτευουσῶν γλωσσῶν.

Πᾶσα οἰουδήποτε δικαστηρίου ἀπόφασις πρέπει νὰ μεταφράζεται ἐπισήμως εἰς ἐκείνην ἐκ τῶν τριῶν γλωσσῶν ἣν ἤθελε προσδιορίσει ὁ ἐνδιαφερόμενος, ὁ ἐξαιτούμενος τὴν μετάφρασιν.

Ἄρθρον 75. . . 4ον. Δέκα καὶ πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Ὁργανικοῦ Νόμου, πᾶς ὅστις, ἐνῆλιξ γενόμενος, ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐκλογικῶν δικαιοματίων, ὀφείλει, πλὴν τῶν ἀνωτέρω ὁρῶν, νὰ γινώσκῃ ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἐν μιᾷ τῶν τριῶν γλωσσῶν, τῇ Τουρκικῇ, τῇ Βουλγαρικῇ ἢ τῇ Ἑλληνικῇ.

Ἄρθρον 97. Ἐκαστον μέλος τῆς Τοπαρχιακῆς Συνελεύσεως, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ διὰ τὰς ἀγορεύσεις, τὰς σημειώσεις, τὰς προτάσεις καὶ τὰ ἔγγραφα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ μίαν τῶν τριῶν γλωσσῶν, ἥτοι τὴν Τουρκικὴν, τὴν Βουλγαρικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν.

Περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ σχολῶν.

Ἄρθρον 38. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι ἐλευθέρη. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐξασκεῖται κατὰ τὰς περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἠθικῆς διατάξεις τὰς ὀριζόμενας ἐν τοῖς νόμοις καὶ ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐξουσίας, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἠθικὴν, τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὸ σέβας πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους. . .

Ἄρθρον 39. Ἐκαστος κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκφέρειν τὰς δοξασίας αὐτοῦ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἢ διὰ τοῦ τύπου, συμμορφούμενος πρὸς τοὺς νόμους.

Ἄρθρον 344. Αἱ διάφοροι Κοινότητες ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξοικονομῶσιν ἀφ' ἐαυτῶν τὰς δαπάνας αἵτινες ἐπιβαρύνουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος αὐτὰς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν αὐτῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 347. Αἱ δαπάναι τῆς συστάσεως καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν τῆς κατωτέρης καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως σχολείων εἶναι εἰς βᾶρος τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων.

Ἡ ἐσωτερικὴ καὶ εἰδικὴ διοίκησις τῶν σχολείων, περιλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ τοῦ διορισμοῦ τῶν διδασκάλων, ἀνήκει εἰς τὴν θρησκευτικὴν Κοινότητα ἥτις καταβάλλει τὰς δαπάνας αὐτῶν.

Ἄρθρον 348. Ἐάν τις τῶν Κοινοτήτων δὲν διαθέτῃ πόρους ἱκανοὺς πρὸς σύστασιν ἢ διατήρησιν τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων ὡς καὶ τῶν δευτεροβαθμίων, ἐνθα τὰ τελευταῖα ταῦτα θεωροῦνται ἀναγκαῖα, δύναται νὰ ἐπιχορηγηθῇ, διὰ τοῦ νόμου τοῦ Τοπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰδικὴ τις συνδρομὴ εἰς τὴν εἰρημένην Κοινότητα.

Ἄρθρον 349. Πρὸς τούτοις δέ, ἐν ἐκάστῳ ἔτησίῳ προϋπολογισμῷ σημειοῦται ποσὸν τι χρησιμεῖον εἰς ἀρωγὴν τῶν σχολείων. Ἡ διανομὴ τοῦ εἰρημένου ποσοῦ ἐνεργεῖται διὰ κανονισμοῦ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Γίνεται δέ οὕτως ὥστε αἱ συνδρομαὶ, αἵτινες κατὰ τὸ προηγούμενον καὶ τὸ παρὸν ἄρθρον προσφέρονται εἰς τὰς διαφόρους θρησκευτικὰς Κοινότητας, νὰ ἀνταποκρίνωνται, ὡς ἔγγιστα, εἰς τὰς ἀναλογίας καθ' ἃς αἱ Κοινότητες αὗται συντελοῦσιν εἰς τὰ βάρη τῆς Τοπαρχίας.

Ἄρθρον 356. Ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις τῶν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καθιδρυμάτων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων ἀνήκει εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὅστις ἐξασκεῖ αὐτήν, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς, δι' ἐπιθεωρητῶν ἱκανῶν τὸν ἀριθμὸν διοριζομένων πρὸς ἐκάστην ἐπαρχίαν.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι λαμβάνονται ἐκ τῶν προϋχόντων τῆς θρησκευτικῆς Κοινότητος, ἥς πρόκειται νὰ ἐπιτηρῶσι τὰ σχολεῖα.

Ἄρθρον 359. Οὐδεμία θρησκευτικὴ Κοινότης δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ ὅπως εἰσαγάγῃ εἰς τὰ σχολεῖα αὐτῆς ἄλλην παρὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς γλῶσσαν.

Ἄρθρον 360. Πᾶσα Κοινότης δύναται νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τοῖς σχολείοις αὐτῆς τὴν διδασκαλίαν τῶν γλωσσῶν ἐκείνων, ἃς νομίζει χρησίμους, εἴτε ζώσων εἴτε νεκρῶν· ἀκόμη δέ καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν χρήσιν τῶν γλωσσῶν αὐτῶν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου.

Περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, περὶ κλήρου καὶ περὶ θρησκευτικῶν Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 28. Ἐκαστος πρεσβεύει ἐλευθέρως τὴν ἰδίαν αὐτοῦ θρησκείαν καὶ ἀπολαύει ἰσῆς προστασίας παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν τῆς λατρείας αὐτοῦ. . .

Ἄρθρον 29. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξαναγκασθῇ ὅπως μετέχει, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, τῶν πράξεων καὶ τῶν τελετῶν θρησκευμάτων τινος, ἢ ὅπως τηρῇ τὰς ἐορτάσιμους αὐτοῦ ἡμέρας.

Ἄρθρον 335. Αἱ θρησκευτικαὶ Κοινότητες αἱ κεκτημέναι νόμιμον ὕπαρξιν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ δια-

τηροῦσι τὰ δικαιώματα, τὰς ἀσυδοσίας, τὰ προνόμια, καὶ τὰς ἐξαίρεσεις ὧν ἀπῆλθον πρὸ τοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 336. Οὐδὲν κώλυμα παρεμβάλλεται εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν διοργάνωσιν τῶν διαφόρων Κοινοτήτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν μετὰ τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἀρχηγῶν, ἰθαγενῶν ἢ ξένων.

Ἄρθρον 337. Τὰ μέλη τῶν διαφόρων κλήρων δὲν δύνανται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ στερηθῶσιν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ τῶν τιμῶν καὶ τῶν πρωτοκαθεδριῶν ὅς οἱ Σουλτάνοι ἀπένεμαν αὐτοῖς.

Ἄρθρον 338. Οἱ ἐκκλησιαστικοί, οἱ προσκυνηταὶ καὶ οἱ μοναχοὶ ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων οἱ ὁδοιποροῦντες ἢ ἐγκατεστημένοι προσωρινῶς ἐν τῇ Ἀνατ. Ρωμυλίᾳ, ἀπολαύουσι τῶν πλεονεκτημάτων ἅτινα κέκτηνται τὰ ἰθαγενῆ μέλη τῶν κλήρων εἰς οὓς ἀνήκουσι.

Ἄρθρον 339. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 62 τῆς Βερσαλλεινέου Συνθήκης αἱ ἀφορῶσαι τὴν προστασίαν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ μνημονευμένων προσώπων καὶ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ἀγαθοεργῶν καθιδρυμάτων, ἐφαρμόζονται πληρέστατα ἐν τῇ Ἀνατ. Ρωμυλίᾳ.

Ἄρθρον 69. Αὐτοδικαίως μέλη τῆς Τοπαρχιακῆς Συνελεύσεως εἶναι ὁ Μουφτής, οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν πέντε χριστιανικῶν θρησκευμάτων καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὁ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Τοπαρχίας ἐδρεύων.

Ἄρθρον 106. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων οὔτινες εἶναι μέλη τῆς Τοπαρχιακῆς Συνελεύσεως καὶ οὔτινες δὲν ἀποτελοῦσι μέλη τῆς διαρκοῦς (δεκαμελοῦς) Ἐπιτροπῆς, κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ μετέχειν διὰ συμβουλευτικῆς ψήφου τῶν συζητήσεων ἐκείνων τῆς διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς αἵτινες ἀφορῶσι τὰ συμφέροντα τῆς Κοινοτήτος αὐτῶν. Ὁ πρόεδρος τῆς διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς ὀφείλει ἐκάστοτε νὰ προειδοποιῇ αὐτοὺς, πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν, ἐπὶ πονῇ ἀκυρότητος τῶν ἀποφάσεων αἵτινες ἤθελον ληφθῆ ἀπόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον 125. Ἐκαστος νομὸς ἔχει ἐν γενικόν Συμβούλιον ὅπερ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ μίαν Ἐπιτροπὴν νομαρχιακὴν.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συνίσταται

1ον ἐκ μελῶν δικαιοματικῶς μετεχόντων αὐτοῦ, ἡτοὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν τριῶν πολυκριθμοτέρων θρησκευτικῶν Κοινοτήτων τοῦ νομοῦ. Ἐν τῷ νομῷ Φιλιππουπόλεως, μετέχουσι τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τεσσάρων πολυκριθμοτέρων θρησκευτικῶν Κοινοτήτων....

Ἄρθρον 183. Ἐν ἐκάστῳ ἀγροτικῷ δήμῳ, οὔτινος οἱ κάτοικοι ἀνήκουσι πάντες εἰς τὴν αὐτὴν θρησκευτικὴν Κοινότητα, ὑπάρχει εἰς Δήμαρχος καὶ εἰς πάρεδρος βοηθὸς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 184. Ἐν τοῖς ἀγροτικῷ δήμοις ὧν οἱ κάτοικοι ἀνήκουσιν εἰς δύο ἢ εἰς πλείονας Κοινότητας, καθιδρύονται τὰ τμήματα ὅσαι εἶναι αἱ Κοινότητες. Ἐκαστον τῶν τμημάτων τούτων ἔχει ἓνα Δήμαρχον, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἓνα πάρεδρον, οὗς ἐκλέγει ἰδιαιτέρως.

Ἄρθρον 187. Δι' ἑκαστον τμήμα ὑπάρχον ἐν τῷ ἀγροτικῷ δήμῳ συνίσταται μία Δημογεροντία ἧς τὰ μέλη ἀνέρχονται εἰς τέσσαρα τὸν ἀριθμὸν κατ' ἐλάχιστον ὅρον καὶ εἰς δώδεκα κατ' ἀνώτερον, ἀναλόγως τῆς σημασίας τοῦ δήμου. Οἱ ἱμάμαι καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν μὴ μουσουλμανικῶν Κοινοτήτων εἶναι αὐτοδικαίως μέλη τῶν Δημογεροντιῶν τῶν οἰκείων αὐτῶν Κοινοτήτων.

Περὶ περιουσίας

τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 341. Αἱ θρησκευτικαὶ Κοινότητες αἱ κέκτημεναι νόμιμον ὑπαρξίν ἐν τῇ Ἀνατ. Ρωμυλίᾳ διατηροῦσι τὴν τε κινήτην καὶ ἀκίνητον αὐτῶν περιουσίαν.

Δὲν δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι τῶν ἀκινήτων αὐτῶν κτημάτων εἰμὴ διὰ λόγον δημοσίας ὠφελείας, προσηκόντως βεβαιωμένον, ἐν τῇ περιπτώσει καὶ κατὰ τὸν τρόπον ὅπερ ὀρίζει ὁ νόμος, μετὰ προηγουμένην δικαίαν ἀποζημίωσιν. Δὲν δύνανται αὗται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι τῶν κινήτων αὐτῶν κτημάτων, εἰμὴ πρὸς ἱκανοποίησιν ἀνωτέρου τινὸς συμφέροντος δημοσίας ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 342. Αἱ θρησκευτικαὶ Κοινότητες ἐξακολουθοῦσι νὰ εἰσπράττωσι, τῇ βοηθείᾳ καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν δημοσίων ἀρχῶν, τὰς ἐξ ἔθους καθιερωμένους αὐταῖς εἰσφοράς... Τὸ προϊόν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος εἰσφορῶν δὲν φορολογεῖται.

Ἄρθρον 343. Μένουσιν ἐπίσης ἀφορολόγητα τὰ κτίρια τὰ καθιρωμένα εἰς τὴν λατρείαν, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, εἰς τὰ φιλάνθρωπικὰ ἔργα, ὡς καὶ αἱ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς ἐξοχαῖς κατοικίαι τῶν μελῶν τῶν διαφόρων κλήρων ἐπὶ τέλους δὲ οἱ περίβολοι ἐν οἷς εὐρίσκονται τὰ κτίρια καὶ αἱ κατοικίαι αὗται. Τὸ αὐτὸ πρόνομιον ἐπεκτείνεται εἰς τὰ ἐπιπλα τῶν κτιρίων τῶν καθιερωμένων τῇ λατρείᾳ, τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσει, ἢ εἰς φιλάνθρωπικόν τινα σκοπὸν ἐπεκτείνεται ἐπίσης εἰς τὰ ἐπιπλα τὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ κλήρου καὶ πικνὸς προσώπου, ἀνήκοντος, ὑπ' οἷον δῆποτε τίτλον, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν θρησκευτικοῦ τινος ἢ ἐκπαιδευτικοῦ ἢ φιλάνθρωπικῷ τινὶ ἔργῳ ἀφωσιωμένου κτιρίου.

Ἄρθρον 486. α') Τὰ προσοδοφόρα ἀκίνητα ἅτινα διαχειρίζονται ἀπ' εὐθείας ἢ ἐνοικιάζονται διὰ χρονικὸν διάστημα προσδιοριζόμενον ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων μουσουλμανικῶν ἢ μὴ μουσουλμανικῶν, ἢ

ὑπὸ θρησκευτικῶν, σχολειακῶν, ἢ φιλάνθρωπικῶν καταστημάτων μουσουλμανικῶν ἢ μὴ μουσουλμανικῶν, διαμένουσιν ἰδιοκτησίᾳ τῶν Κοινοτήτων ἢ τῶν καταστημάτων τούτων....

β') Τὰ ἀνωτέρω μνημονευόμενα ἀκίνητα καὶ τὰ προσωρισμένα εἰς τὴν οἰκισιν τῶν ἱερέων καὶ λειτουργῶν τῶν διαφορῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν, δὲν δύνανται μῆτε νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι μῆτε νὰ ὑποθηκευθῶσι.

γ') Τὰ προσδοφόρα ἀκίνητα ἅτινα δὲν διαχειρίζονται ἀπ' εὐθείας ἢ δὲν ἐνοικιάζονται διὰ χρονικὸν διάστημα προσδιοριζόμενον ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων μουσουλμανικῶν ἢ μὴ μουσουλμανικῶν, ἢ ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν, σχολειακῶν, ἢ φιλάνθρωπικῶν καταστημάτων μουσουλμανικῶν ἢ μὴ μουσουλμανικῶν, ἀφ' ὧν ἐξαρτῶνται, θέλουσι κατασταθῇ ἰδιοκτησίᾳ ἐλευθέρα τῶν παρόντων νομίμων κατόχων αὐτῶν ἢ τῶν δικαιούχων αὐτῶν, ὑποχρεομένων νὰ ἀποζημιώσωσι τὰς εἰρημένους θρησκευτικὰς Κοινότητας μουσουλμανικὰς ἢ μὴ μουσουλμανικὰς, ἢ τὰ εἰρημένα θρησκευτικὰ, σχολειακὰ ἢ φιλάνθρωπα καταστήματα μουσουλμανικὰ ἢ μὴ μουσουλμανικὰ.

δ') Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη θέλει πραγματοποιηθῇ τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς Τοπαρχικῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις καὶ τοὺς ἀμέσως κατωτέρω ἐκτιθεμένους ὅρους.

ε') Τὸ ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν πληρωτέων εἰς τὰς θρησκευτικὰς Κοινότητας μουσουλμανικὰς ἢ μὴ μουσουλμανικὰς ἢ εἰς τὰ θρησκευτικά, σχολειακὰ, ἢ φιλάνθρωπα καταστήματα μουσουλμανικὰ ἢ μὴ μουσουλμανικὰ, πρέπει νὰ ὀρισθῇ δι' ἕκαστον ἀκίνητον κεφαλαιοποιουμένης τῆς ἐτήσιᾳς ἐγγείου προσόδου τῆς πληρονομένης πρὸς τοῦ ἀκινήτου, οἰκιδήτοτε καὶ ἂν εἶναι ἡ φύσις ἢ ἡ ὀνομασία τῆς προσόδου ταύτης καὶ προστιθεμένης εἰς τὸ οὕτω κεφαλαιοποιηθέν ποσὸν τῆς κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας τοῦ δικαίωματος τῆς ἀνακτήσεως τοῦ κτήματος, ὑπολογιζομένου κατ' ἀναλογίαν τοῦ μεταβιβαστικοῦ δικαίωματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς κοινότητος ἢ τοῦ θρησκευτικοῦ, σχολειακοῦ, ἢ φιλάνθρωπικοῦ καταστήματος μουσουλμανικοῦ ἢ μὴ μουσουλμανικοῦ ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως διὰ κληρονομίας, πωλήσεως κτλ. τοῦ ἀφιερωμένου ἢ βακουφικοῦ ἀκινήτου.

στ') Ἡ ἀποζημίωσις περὶ ἧς ὁ λόγος ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ θέλει στρογγυλεύεσθαι οὕτως ὥστε τὸ σύνολον αὐτῆς ἐκφραζόμενον εἰς γρόσια χρυσᾶ νὰ δύναται νὰ διακιρῇται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 100.

ζ') Ἡ θρησκευτικὴ Κοινότης μουσουλμανικὴ ἢ μὴ μουσουλμανικὴ ἢ τὸ θρησκευτικόν, σχολειακόν ἢ φιλάν-

θρωπικόν κατάστημα μουσουλμανικόν ἢ μὴ μουσουλμανικόν ὅπερ πρόκειται νὰ ἀποζημιωθῇ, θὰ λαμβάνῃ μέχρι συμπληρώσεως τῆς ἀποζημιώσεως ἣτις θέλει ὀρισθῇ αὕτῃ (κατὰ τεμάχια ἐξ 100, 500, 1000 καὶ 10000 γροσίων χρυσῶν) ἐνεχυρόγραφα τῶ φέροντι, ἅτινα θέλουσι φέρει τόκον ὀρισμένον καὶ θὰ διαπραγματεύωνται εἰς ὅλα τὰ χρηματιστήρια τῆς Αὐτοκρατορίας.

Διὰ τὰ ἀφιερωμένα ἀκίνητα ἢ τὰ βακούφια τὰ ἔχοντα εἰδικὸν διαχειριστήν, τὰ ἐνεχυρόγραφα ταῦτα θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τὸν εἰρημένον διαχειριστήν. Διὰ τὰ ἀφιερωμένα κτήματα ἢ τὰ βακούφια τὰ διαχειριζόμενα εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐν Κων)πόλει Ὑπουργείου τῶν βακουφίων εἴτε ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων εἴτε ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας εἴτε ὑπὸ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς Ἑκκλησιαστικῆς, τὰ ἐνεχυρόγραφα ταῦτα θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ Πατριαρχεῖον, τὴν Ἐξαρχίαν ἢ ἄλλας ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι παντὸς ἐνεχυρογράφου θέλουσιν ἐξασφαλισθῇ τῶ φέροντι 1ον ὑπὸ τοῦ ταμεῖου τῆς Τοπαρχίας, 2ον ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν ἀπελευθερωθέντων ἀκινήτων, 3ον δὲ καὶ εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου διὰ τοῦ ὁποῖου τὴν ἀπελευθέρωσιν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνεχυρόγραφον θέλει ἐπιδοθῇ.....

κ') Ἐν ἑκάστη Νομαρχίᾳ θέλει σχηματισθῇ Ἐπιτροπὴ προεδρευομένη ὑπὸ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐπιφορτισμένη 1ον νὰ καταγράψῃ τὰ ἀφιερωμένα ἀκίνητα ἢ βακούφια, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὀφειλῶν δι' ὧν ἕκαστον εἶναι ἤδη ἐπιβεβαρυμένον, 2ον νὰ ὀρίσῃ τὸ ποσὸν τῶν χορηγηθησομένων ἀποζημιώσεων, ὑπὸ τύπον ἐνεχυρογράφων εἰς τὰς θρησκευτικὰς Κοινότητας Μουσουλμανικὰς ἢ μὴ Μουσουλμανικὰς, ὡς καὶ εἰς τὰ θρησκευτικά, σχολειακὰ ἢ φιλάνθρωπα καταστήματα Μουσουλμανικὰ ἢ μὴ Μουσουλμανικὰ 3ον νὰ προσδιορίσῃ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς τῆς πληρωτέας ὑπὸ τῶν κατόχων τῶν ἀπελευθερωθέντων ἀκινήτων συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον θ'.

μ') Τῶν ἀποφάσεων τούτων δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ.

Περὶ ἰδιοκτησίας ἐν γένει.

Ἄρθρον 36. Ἄπασι αἱ ἰδιοκτησίαι εἰσὶν ἀπαρχαίστοι. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ εἰμὴ διὰ λόγον δημοσίας ὠφελείας προσηκόντως βεβαιωμένης, καθ' ἧς περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις ὀρίζει ὁ νόμος καὶ ἐπὶ προηγούμενῃ δικαίᾳ ἀποζημιώσεται.

Ἄρθρον 37. Ἡ δήμεσις τῆς περιουσίας ἀπαγορεύεται ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ.

Ἡ περιουσία τῶν φυγοδίκων καὶ φυγοποιῶν δὲν δύναται νὰ τεθῇ ὑπὸ μεσεγγύησιν.

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΣ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἄρθρον 495. Ὁ παρὼν **ΟΡΓΑΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ** δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ εἰ μὴ συνεννοήσεως μεταξὺ τῆς Υ. Πύλης καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων τῶν ὑπογραψαδῶν τὴν ἐν Βερολίῳ Συνθήκην τὴν συνομολογηθεῖσαν τῇ 13 Ἰουλίου 1878 πλὴν τῶν ἁρθρῶν τῶν περιλαμβανομένων ἐν τοῖς Κεφαλαίοις IB. καὶ IΓ. (περὶ χωροφυλακῆς καὶ πολιτοφυλακῆς) περὶ ὧν αὐτὸς ὁ Ὁργανικὸς Νόμος ὁρίζει ὅτι δύνανται νὰ μεταβληθῶσι διὰ Τοπαραχικοῦ νόμου.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἡ παρατιθεμένη ἐπιστολὴ, ἐξ ἧς τὰ ἀφηγούμενα περὶ τοῦ ἐν Φλωρίνῃ μνημοσυνου τῆς 29 αὐγούστου ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ προπαρελθόντι φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησι. Ἀληθείας», ἀποδεικνύει ὅτι ὁ κατὰ τῶν ὀρθοδόξων διωγμὸς τῶν σχισματικῶν βουλγάρων ἐξακολουθεῖ καὶ ἐπιτείνεται. Στίφη κακούργων ἐπιτρέχουσι τὰς μακεδονικὰς ἐπαρχίας, ἐρημοῦντες ὀρθοδόξους συνοικισμούς. Συνεχίζουσι φονικὸν διωγμὸν κατὰ ἱερέων, οἵτινες ἀφοσιῶνται εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων αὐτῶν. Ἐπινοοῦσι τρόπους θανάτων, οὓς οὔτε τῆς χριστιανικῆς πίστεως οἱ μεγάλοι διώκται ἐπενόουν κατα τοὺς πρώτους αἰῶνας. Οὔτε ἐκορέσθη ἡ αἰμοδιψὴς αὐτῶν λύσσα κατ' ἀδελφῶν, μεθ' ὧν ἐπὶ ἔτη συνειργάζοντο καὶ πρὸς οὓς φέρονται μετὰ μανίας αἰμοχαροῦς, τοιαῦτα μαθήματα λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν κληρικῶν τῆς Ἐξαρχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ Βουλγαρίας ἐπεισπηδησάντων ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐκτίθησιν ἀπλῶς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μογλενῶν γενόμενα. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς περιγραφῆς τοιούτων κακουργημάτων ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἀναγνώστην νὰ σχηματίσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ δρᾶσται τῶν μαιιοφονιῶν οὔτε χριστιανοὶ εἰσιν, οὔτε ἄνθρωποι. Ὁ ἀναγινώσκων αὐτὴν πείθεται εὐχερῶς :

Παναγιώτατε καὶ θειότατε δέσποτα,

Μετὰ κατωδύνου ψυχῆς προάγομαι ὅπως γνωστοποιήσω τῇ Ὑμετ. προσκυνητῇ μοι θειοτάτῃ Παναγιότητι τὸν ἐπισυμβάντα τραγικὸν θάνατον τῶν ἐξ ἡς εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς ταπεινῆς μου ἐπαρχίας καὶ τῶν ἐν τῇ ὑποδιοικήσει Φλωρίνης εὐρισκομένων χωρίων Πισοδρίου καὶ Νερετίου τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν Καστορίας καὶ Πρεσπῶν, οἵτινες ἔπεσαν, ἀτυχῶς, θύματα τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας, καὶ ὧν τὰ ὀνοματεπώνυμα ἔχουσιν ὧδε :

1] Χαρχλάμπης Δημητρίου, ἐκ τοῦ χωρίου Νεβολιάνη, τῆς ἐπαρχίας μου, ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς Φλωρίνης, φονευθεὶς διὰ περιστρόφου, τῇ 21 λήγοντος μηνός, ἐξ ἀπροόπτου, καθ' ἣν ὥραν ἐνησχολεῖτο ἐν τῷ δάσει πρὸς συλλογὴν ξυλείας. Ὁ ρηθεὶς ἐγκαταλείπει τέσσαρα τέκνα ὀρφανὰ καὶ μητρός· ἥτο δὲ ἡλικίας 35 ἐτῶν περίπου.

2] Στόιτζος Μποζίνη ἐκ τοῦ χωρίου Κλαδοράπη, μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς Φλωρίνης ἀπέχοντος καὶ ὑπαγομένου εἰς τὴν ταπεινὴν μου ἐπαρχίαν. Ὁ δυστυχὴς ἐφονεύθη διὰ βολῆς σφαίρας ὀπλοῦ Μάνλιχερ, τῇ 26 λήγοντος μηνός, καθ' ἣν ὥραν εἰργάζετο ἐν τῷ ἀγρῷ του. Ἦτο ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου, ἦγε τὸ πεντηκοστὸν ἔτος περίπου τῆς ἡλικίας του καὶ ἐγκαταλείπει σύζυγον μετὰ τριῶν τέκνων.

3] Στόιτζος, ἱερεὺς ἡλικίας 36 ἐτῶν, ἐγκαταλείπει γέροντα πατέρα, σύζυγον καὶ τρία τέκνα.

4] Μιχαὴλ Γεωργίου, ἡλικίας 32 ἐτῶν ἐγκαταλείπει σύζυγον μεθ' ἑνὸς τέκνου (καὶ)

5] Φίλιππος Ἀνστασίου, ἡλικίας 42 ἐτῶν ἐγκαταλείπει σύζυγον μετὰ δύο τέκνων καὶ

6] Χρῆστος Φιλίππου, ἡλικίας 35 ἐτῶν ἐγκαταλείπει σύζυγον μετὰ τεσσάρων τέκνων.

Οἱ μνημονευθέντες ἄνω τέσσαρες εὐσεβεῖς χριστιανοί, πάντοτε διακριθέντες ἐπὶ τῇ στερεᾷ αὐτῶν εἰς τὰ πάτρια ἐμμονῇ, τυγχάνουσιν ἐκ τοῦ χωρίου Νερέτ τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, συνεπεῖχ δὲ δόλου καὶ ἀπάτης ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου ἐξελθόντες εἰς ἀπόστασιν μιᾶς περιόδου ὥρας ἀπὸ τοῦ χωρίου τῶν, πρὸς συνάντησιν δῆθεν οἰκείων καὶ φίλων, ἐνέπεσον οἱ δυστυχεῖς εἰς τὰς μαιιοφόνους χεῖρας τῶν κακούργων κομιτῶν, καὶ πλείστας ὥσας βασάνους ὑποστάντες καὶ τρύματτα, ἰδίως διὰ μαχαίρας, εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ. Ἰδίᾳ τραγικώτατος εἶναι ὁ θάνατος τοῦ ἱερέως, οὔτινος καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξωρύχθησαν, καὶ ἡ γλῶσσα καὶ ἡ ρίς καὶ τὰ ὦτα καὶ αἱ χεῖρες ἀπεκόπησαν, καὶ τὸ κορμὸν αὐ-

τοῦ ἐθραύσθη καὶ πικιλοτρόπως διὰ μαχαίρων διετρυπήθη καὶ ὁ μυελὸς αὐτοῦ ἐξήχθη, καὶ ἐπὶ τέλους κατεσφάγη, ἀποκοπείσης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Τοσοῦτον δὲ ἦτο τὸ πλῆθος τῶν εἰς τὸ κύριον αὐτοῦ σώμα κατενεχθέντων τραυμάτων διὰ λογχῶν καὶ μαχαίρων, ὥστε οὐδεὶς ἐν αὐτῷ χώρος ἐναπέμεινεν ἀδιάτρητος, πάντα δὲ τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ ἐξεχύθησαν. — Ὁ τραγικὸς θάνατος τῶν μνησθέντων τεσσάρων μαρτύρων τῆς πίστεως ἐγένετο τῇ 25 λήγοντος μηνός, ἐκοινοποιήθη δὲ εἰς τὴν ἱεράν ἐνταῦθα μητρόπολιν καὶ τὴν ἐπιτόπιον κυβερνητικὴν ἀρχὴν τῇ 27, ὁπότε καὶ αὐθωρεὶ ἀπεστάλησαν ἐντεῦθεν δύο ἱερεῖς πρὸς κηδείαν αὐτῶν. — Τὸ χωρίον Νερέτ, ὑποκείμενον ἐκκλησιαστικῶς τῇ ἐπαρχίᾳ Καστορίας, ὑπάγεται πολιτικῶς εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Φλωρίνης, ἀπέχον αὐτῆς περὶ τὰς τρεῖς ὥρας.

7] Σταῦρος ἱερεὺς, ἡλικίας 35 ἐτῶν περίπου· ἐγκαταλείπει πτετέρα, μητέρα, σύζυγον καὶ ἓν κοράσιον.

8] Θεόδωρος Κωνσταντίνου, ἡλικίας 28 ἐτῶν περίπου· ἄγαμος, ἀδελφὸς τοῦ ἐμοῦ κλητῆρος. Ἀμφότεροι οἱ τελευταῖοι οὗτοι (7 καὶ 8) τυγχάνουσι ἐκ τοῦ χωρίου Πισοδερίου τῆς ἐπαρχίας Πρεσπῶν, ἀπέχοντος τῆς Φλωρίνης περὶ τὰς 4 ὥρας καὶ πολιτικῶς εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν αὐτῆς ὑπαγομένου. Καὶ οὗτοι, ἀτυχῶς, Παναγιώτατε, γενόμενοι θύματα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ ἄνωθι μνημονευθέντος δολίου τεχνάσματος τῶν κακούργων κομιτῶν, ἐξῆλθον τοῦ χωρίου τῶν, συμπαρακολουθούμενοι ὑπὸ ἑνὸς τῶν προκρίτων αὐτόθι ὁμογενῶν Χατζῆ Κωνσταντίνου καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ διαμένοντος ἐν τῷ χωρίῳ τῶν ὁθωμανοῦ τσαούση, ὀπλοφοροῦντος, εἰς ἀπόστασιν περίπου μιᾶς ὥρας, πρὸς συνάντησιν δῆθεν φίλων καὶ οἰκείων, ἀντὶ τῶν ὁποίων δυστυχῶς, συνήντησαν ὀπαδοὺς τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου, οἵτινες καὶ ἐπετέθησαν κατ' αὐτῶν ἀμέσως ὡς λυσσαλέοι λύκοι. Ἐξ αὐτῶν, ὁ μὲν Χατζῆ Κωνσταντίνος, ὀλίγον πρὸς τὰ ὀπίσω μείνας, τῶν λοιπῶν τριῶν προπορευθέντων, εὐθύς ὡς ἤκουσε τὰς πρώτας ἐκπυρσοκροτήσεις τῶν ὀπλῶν, ἐτρέπη εἰς φυγὴν ἀμέσως καὶ κατῴρθησε νὰ ἐπανέλθῃ σώος καὶ ἀβλαβῆς εἰς τὸ χωρίον, καίτοι κατ' αὐτοῦ ἱκαναὶ σφαῖραι ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐρρίφθησαν. Ὁ δὲ ἱερεὺς Σταῦρος, ἀφοῦ ἔλαβε μίαν ἀβλαβὴ καὶ ἀκίνδυνον εἰς τὸ στήθος σφαῖραν ὀπλοῦ Μάνλιχερ, κατῴρθησε νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὸ παρακείμενον δάσος, ὅπου ἐκρύβῃ εἰς κατὰλληλον μέρος, διαφυγὼν τὰ ὄμματα τῶν κακούργων. Μετὰ πάροδον δὲ τινῶν ὥρων, ὁπότε ἐννόησεν ὅτι οἱ κακούργοι εἶχον ἀναχωρήσει πλέον καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἔσχε μάλιστα καὶ τὰς δυνάμεις νὰ καθάρσῃ καὶ

ἐπιθέσῃ ἐπὶ τῆς πληγῆς αὐτοῦ τεμάχιον μήλου, εὐρεθέντος ἐν τῷ θυλακίῳ αὐτοῦ κατὰ τύχην προσεκάλεσεν εἰς βοήθειαν τοὺς ἐν τῷ ρηθέντι δάσει ἐργαζομένους ἀνθρακκίς, ἅτε μὴ ἔχων τὰς δυνάμεις καὶ τὴν τόλμην ὅπως ἐπιστρέψῃ μόνος εἰς τὸ χωρίον. Ἀλλ' οἱ ἀνθρακκίς οὗτοι, ὀπαδοὶ καὶ συνεργάται τυγχάνοντες, ὡς φαίνεται, τοῦ δολοφονικοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου, ἀντὶ παροχῆς ἀρωγῆς καὶ βοηθείας εἰς τὸν δυστυχῆ ἱερέα, κατήνεγκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ δύο τραύματα διὰ πελέκως, ἅτινα καὶ ἐπήνεγκον τὸν θάνατον αὐτοῦ. Οἱ δὲ λοιποὶ δύο, ὃ τε ὁμογενὴς Θεόδωρος καὶ ὁ ὁθωμανὸς τσαούσης, λαβόντες, ὁ μὲν πρῶτος δύο τραύματα ὀπλοῦ Μάνλιχερ εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν, ὁ δὲ ἕτερος σφαῖραν ὁμοίαν ἐπὶ τοῦ κροτάφου, ἀπώλεσαν οἱ δυστυχεῖς τὰς δυνάμεις αὐτῶν, καὶ ἐμπεσόντες οὕτως εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν κακούργων κομιτῶν ἐβασανίσθησαν ἀνηλεῶς, πλείστα ὅσα τραύματα διὰ μαχαίρων λαβόντες ἐπὶ τοῦ σώματος ἰδίᾳ δὲ ὁ Θεόδωρος, οὕτως αἱ βάσανοι καὶ τὰ τραύματα τυγχάνουσι πάντῃ σχεδὸν ὅμοια πρὸς τὰς ἄνω μνημονευθείσας τοῦ ἐκ Νερέτ ἱερέως Στοίτζου.

Ὁ τραγικὸς θάνατος τῶν τελευταίων τούτων δύο ἐκ Πισοδερίου χριστιανῶν ἐγένετο τῇ 27 λήγοντος μηνός, ἐκοινοποιήθη δὲ εἰς τε τὴν ἐνταῦθα ἱεράν μητρόπολιν καὶ τὴν ἐπιτόπιον κυβερνητικὴν ἀρχὴν τὴν πρωίαν τῆς 28, ὁπότε καὶ ἀπεστάλη ἐντεῦθεν εἰς ἱερεῖς, ὅστις συμπαραλαβὼν καὶ τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου Ἀρμέντσκου τῆς ταπεινῆς μου ἐπαρχίας, μίαν ὥραν ἀπέχοντος ἀπὸ τοῦ Πισοδερίου, ἐτέλεσε μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἐκ τοῦ χωρίου Ζελόδου τῆς ἐπαρχίας Καστορίας σπουδάντων τριῶν ἱερέων τὴν κηδείαν τῶν ρηθέντων δύο νεομαρτύρων.

Χθὲς ἐτελέσθη ἐν τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ μνημόσυνον ἀρχιερατικὸν μετὰ κολλύβων ὑπὲρ αἰωνίας ἀναπαύσεως τῶν πυρὶ καὶ σιδήρῳ τελειωθέντων ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ ὁμογενῶν ἡμῶν, συμπεριληφθέντων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἑναγγος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ περιφερείᾳ πεσόντων θυμάτων τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας.

Ἐπὶ τούτοις ἀσπάζόμενος εὐλαβῶς τὴν ἀγίαν καὶ χαριτόβρυτον Αὐτῆς δεξιάν καὶ ἐξαιτούμενος τὰς θεοπειθεῖς Αὐτῆς εὐχὰς ἀρωγός μοι, ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάστως, τῆς Ὑμετ. προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὀλοπρόθυμος

† Ὁ Μογλενῶν Ἀνθίμος.

Ἐν Φλωρίνῃ 30 αὐγούστου 1906.

ΚΟΡΙΤΣΑΣ ΦΩΤΙΟΣ

Ἐπιστολὴ ἐκ Κοριθῶν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου, βραδέως εἰς ἡμᾶς περιελθοῦσα, ἐκτίθησι τὰ κατὰ τὸν βίαιον θάνατον τοῦ πολυδακρύτου μητροπολίτου Κοριθῶν Φωτίου, συμβάντα τῷ προπαρελθόντι σαββάτῳ 9 τοῦ μηνός, περὶ ὥραν 11 30' τῆς ἐσπέρας τουρκιστί. Τῇ πρωτῇ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπιστρέψας ἐκ περιοδείας ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ τμήματος Κοριθῶν, περὶ τὴν 9 (εὐρωπαϊστὶ 3 μετὰ μεσημβρίαν) ἀνεχώρησεν εἰς τὸ τμήμα Δεσολίου. συνοδοὺς παραλαβὼν τὸν ἱερέα Ἰωσήφ Σωτηρίου, τὸν ἰδιαιτέρον ὑπάλληλον, τὸν κλητῆρα τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως καὶ τὸν ἱπποκόμον αὐτοῦ. Μόλις ἐπλησίωσαν κατὰ τὴν 11 30' εἰς τὸ χωρίον Πρατόβισταν, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δάσους συμμορία κακούργων καὶ ἤρξατο πυρὸς σφοδροῦ κατὰ τοῦ ἀειμνήστου Φωτίου, ὅστις ἐκ τοῦ ἵππου κατέπεσεν ἄπνους. Ὁ συνοδὸς ἱερεὺς ἐμείνεν ἐπὶ τινὰ χρόνον λιπόθυμος, καὶ εἴτα συνελθὼν εἰς ἐαυτὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ παρακείμενον δάσος, ἐνῶ οἱ πυροβολισμοὶ ἐπὶ μίαν ἔτι ὥραν ἐξηκολούθουν. Οἱ λοιποὶ τρεῖς συνοδοὶ διεσκορπίσθησαν. — Ἐκ τοῦ χωρίου Πρατόβιστας πλῆθος ἀνδρῶν ἐλθόντες παρέλαβον τὸ σῶμα καὶ μετεκόμισαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ χωρίου—τῇ 11 τοῦ μηνός ἐλθόντες πολλοὶ τῶν ὀρθοδόξων παρέλαβον τὸ σκήνος τοῦ μακαρίου καὶ μετένεγκον εἰς Κοριθᾶν, εἰς ἣν ἀφίκοντο καὶ οἱ πνιερ. μητροπολίται Καστορίας καὶ Δυρραχίου ὅπως προστῶσι τῆς κηδείας, γενομένης τῇ 12 τοῦ μηνός. — Ἡ διαπρεπὴς ἑλληνικὴ κοινότης Πελαγονίας συλλυπηθεῖσα τῇ πενθούσῃ ἑλληνικῇ κοινότητι Κοριθῶν κατέθηκε καὶ στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἀειμνήστου Φωτίου.

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΣΕΒΕΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ

ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΩΝ

Οἱ τιμῶντες τὴν ἀγήρω μνήμην τῶν ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς εὐσεβοῦς πίστεως σφάγιον ἐαυτοὺς τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν προσενηγχόντων ἐξακολουθοῦσι τελούντες ἱερὰ μνημόσυνα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Κοινότητες εὐσεβεῖς, ὀλίγον ἢ πολὺν ἔχουσαι πληθυσμὸν ὀρθοδόξων, ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν ναοῖς συνερχόμενοι κατὰ καθῆκον, ἱκετεύουσι τὸν Θεὸν τοῦ ἐλέους ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, ἐπικαλοῦνται δὲ τὴν ἐξ Ὑψους ἐνίσχυσιν ἐπὶ τῶν ζώντων. Καὶ ἂν αἱ πρωτάκουστοι βάζαντοι καὶ οἱ πρωτοφανεῖς τρόποι τοῦ θανάτου, ὃν ὑφίστανται τὰ θύματα τῆς βουλγαρικῆς ὁμότητος, ἀναμνησκώσιν ἡμῖν τοὺς διωγμοὺς τῶν πρώτων χριστιανῶν καὶ τὰ μαρτύρια, αἱ κοιναὶ δεήσεις

τῶν ὀρθοδόξων πρὸς Κύριον ὅπως στηρίξῃ ἐν τῇ πίστει τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ στερεώσῃ αὐτοὺς ἐν τῷ μαρτυρίῳ, ἐπαναφέρουσι ζωσαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν τὴν πρωτόγονον Ἐκκλησίαν, τὴν ἐν αἵματι πολυτίμῳ μαρτύρων ἀγίων θεμελιωθεῖσαν. Καὶ πληροῦνται νῦν οἱ ἱεροὶ ναοὶ, καὶ λαοὶ πάσχοντος ὁ γογγυσμὸς καὶ τῶν ὀρφνιζομένων τὰ δάκρυα, καὶ τῶν πενθούντων οἱ λυγμοὶ πρὸς τὸν θρόνον ἀναβαίνουσαι τοῦ αἰωνίου Κριτοῦ ἐπισπῶνται τὴν ἀνωθεν ἐνθάρρυνσιν ἐπὶ τοὺς ἀγωνιζομένων καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν κακούργων, εἰς οὓς οὐχὶ χρονίζουσα ἐπέρχεται ἡ τῶν πεπραγμένων ἀνταπόδοσις.

Ἀναγράφαντες ἐν προηγουμένοις φύλλοις τὰ τελεσθέντα ἱερὰ μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν πυρὶ τε καὶ μαχαίρᾳ τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ καὶ ἐν τῇ τλήμονι Μακεδονίᾳ, κατὰ καθῆκον ἀπαριθμοῦμεν καὶ ἕτερα, περιελθόντα εἰς γνῶσιν ἡμῶν, πρῶτον κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον τάττοντες τὸ τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ τελεσθὲν ἐν τῷ Σεπτῷ **πατριαρχικῷ ναῷ**, ἐκκλησιαστικῇ διαγνώμῃ, ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Φωτίου μητροπολίτου Κοριθῶν, ἱεουργούντων τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Κυζίκου, Σισανίου καὶ Κολωνίας. Ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, 17 μεσοῦντος, ἐτελείτο ἐν **Θεσσαλονίκῃ** μνημόσυνον, ἱεουργούντος τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου κ. Ἀλεξάνδρου μετὰ τῶν θεοφιλ. ἐπισκόπων Πολυανῆς καὶ πρώην Ἱερισσοῦ καθ' ὃ ἐμνημονεύθησαν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πυρὶ ὀλοκαυτωθέντων καὶ μαχαίρᾳ τελειωθέντων ἐν Ἀν. Ρωμυλίᾳ—αὐτῇμερον ἐν **Δράμᾳ** ὑπὸ τοῦ πνιερ. μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου κάλλιστον λόγον ἐκφωνήσαντος—αὐτῇμερον ἐν **Πελαγονίᾳ**, φροντίδι τῶν κοινοτικῶν σωματείων, ἱεουργούντος τοῦ παν. μητροπολίτου Πρεσπῶν—καὶ ἐν **Κοριθῶν**, διαταγῇ συνοδικῇ, λειτουργούντος τοῦ πνιερ. μητροπολίτου Καστορίας κ. Γερμανοῦ. —Τῇ αὐτῇ κυριακῇ, ἡ ἐν **Μακροχωρίῳ** τῆς ἐπαρχίας Δέρκων ἑλληνικὴ κοινότης ἀπέτισε φόρον εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τοὺς ἐν Ἀνατ. Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ πεσόντας, τελέσασα μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς, διασκευασθέντι πενθίμως, ἐν ᾧ καὶ λόγον κατὰλληλον ἀπήγγειλεν ὁ πανοσιολογ. ἀρχιεπίσκοπος διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας κ. Σωκράτης Σταυρίδης. — Ἐπίσης ἡ ἱερὰ μητρόπολις **Αἰδυμοτείχου**, τελεταρχούντος τοῦ πνιερ. μητροπολίτου κ. Φιλάρτου, ἐτέλεσε τὸ ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν μνημόσυνον, τῇ 10, πολλοῦ πλήθους εὐσεβῶν ἐκκλησιασθέντος. Διότι ἐν πᾶσι τοῖς μνημοσύνοις τούτοις ὁ εὐσεβὴς λαὸς συρρέων ἐνοὶ τὰς δεήσεις αὐτοῦ ταῖς τοῦ ἱεουργούντος κλήρου. —Καθηκόντως δὲ ποιούμεθα μνηεὶαν τοῦ τελεσθέντος ἐν **Χαρτοῦμ** τῆς Αἰγύπτου, τῇ 27 αὐγούστου,

καθ' ὃ κατάλληλον ἐξεφώνησε λόγον ὁ προϊστάμενος τῆς ἑλλην. κοινότητος πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Γεννάδιος Γιαννακᾶς—καὶ τοῦ ἐν **Ροδοδίου** τῆς Ρωσσίας, τῇ 3 τοῦ μηνός τούτου, καθ' ὃ κάλλιστον μνημόσυνον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος προϊστάμενος αἰδεσιμ. πρεσβύτερος κ. Σάββας Παρίσης.—

Πρὸ μηνός σχεδὸν καὶ ἐν **Σέρραις**, ὡς τῇ στιγμῇ ταύτῃ μανθάνομεν, ἐτελέσθη τὸ μνημόσυνον τῶν εἰς τὴν ἀγῆρω ζῶν μεταστάντων, τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ πλήρους ὄντος εὐσεβῶν, μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἀκροασιμῶν τοῦ προσφύρου λόγου, ὃν ἀπήγγειλεν ὁ ἱερουργήσας, πανιερ. μητροπολίτης Σερρῶν κ. Γρηγόριος.

Ἐφ' ὅσον ἀθροίζομεν εἰδήσεις περὶ τοιούτων μνημοσύνων θέλομεν ἀναγράψαι ταῦτα· ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ πάντες οἱ ὑστερήσαντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἱεροῦ τούτου καθήκοντος πρὸς τὴν ἀληθινὴν μνήμην τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀδελφῶν ἡμῶν θέλουσιν ἐπιτελεῖσαι τοῦτο, συνδυάζοντες ἅμα πρὸς τὸ χρέος, ὅπερ ἔχομεν οἱ ζῶντες ἵνα στηρίξωμεν οὐ μόνον ἡθικῶς ἀλλὰ καὶ ὑλικῶς τοὺς τηροῦντας ἀκίβδηλον τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἣν ἀπὸ πατέρων καὶ μητέρων εὐσεβῶν παρέλαβον ἵνα κληροδοτήσωσιν εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας εὐσεβεῖς.

ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ ΑΔΕΛΦΙΚΗΣ πανταχόθεν ἐκδηλοῦνται, ὀρθόδοξοι δ' ὁμογενεῖς καὶ ξένοι σπεύδουσιν εἰς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκ Ρωμυλίας Ἀνατολικῆς καὶ Βουλγαρίας ἀκουσίως ἐκπατριζομένων καὶ καταλαμβανόντων πόλεις τῆς ὁσμανικῆς αὐτοκρατορίας ἰδίᾳ τῆς Αἰγύπτου, καὶ καταφευγόντων καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸ πλεῖστον. Εἰς τοὺς ἀνεστίους καὶ πεινῶντας καὶ ριγούντας πρόσφυγας χορηγεῖ ἀπὸ διμηνίας σχεδὸν εὐκολίας πολλὰς ἡ σεβαστὴ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις, χριστιανοὶ δὲ καὶ μουσουλμᾶνοι παρέχουσι φροφὴν εἰς ἱκανοὺς· καὶ ἐν καταλόγοις συνδρομῶν βλέπει τις ὀνόματα εὐρωπαίων ὄχι ὀλίγων, κυρίως ἐν Αἰγύπτῳ, προσφερόντων ἄρκετὰ ποσὰ ὑπὲρ ἀμέσου θεραπείας τῶν πρώτων αὐτῶν ἀναγκῶν.

Εἰς τὴν χορήγησιν χρηματικῶν βοηθειῶν πρωτεύουσιν αἱ ἐν αἰγυπτιακαῖς πόλεσιν ἑλληνικαὶ κοινότητες, ἐν δὲ τῷ βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ἄρκετὰ συναθροίζονται ποσὰ ἀπὸ ἐράνων, ἀπὸ συναυλιῶν, ἀπὸ θεατρικῶν παραστάσεων καὶ τῶν τοιούτων. Ἐκ τῶν ἐν τῇ Τουρκικῇ αὐτοκρατορίᾳ κοινότητων πρωτεύει ἡ μὴ ψεύσασα τὴν ἑλληνικὴν καταγωγὴν καὶ ὑπόστασιν αὐτῆς κοινότης **Πελαγονίας**—Ἐκτός δὲ τῆς κοινότητος

Δεδέ-Ἀγάτς, πεμφάσης εἰς τὰ Πατριαρχεῖα 500 φράγκα, ἡ κοινότης **Διδυμοτείχου** ἀπέστειλε φράγκα 400—ἐκ δὲ **Δράμας**, ὡς ἡμῖν ἀγγέλλεται, φροντίδι τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς, συναθροισθήσεται ποσὸν μέχρι 50 λιρῶν, ἀποσταλῆσόμενον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.—Ἡ δὲ φιλοτιμοτάτη τῶν Σερρῶν ἑλληνικὴ κοινότης, πρωτοβουλία τοῦ πανιερ. μητροπολίτου, ἤνοιξε καταλόγους συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν θυμάτων, ἀνελθουσῶν μέχρι σήμερον εἰς 80 λίρας.—Ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐν Ἑσπερίᾳ κοινότητων ἡ ἐν **Παριδαίοις** συνήθροισεν ἐντὸς μικροῦ διαστήματος 800 φράγκα, σταλέντα πρὸς τὴν Κεντρικὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπείαν.

Συνέπεια τῶν τελουμένων μνημοσύνων τῶν ἐν Κυρίῳ ἀναπαυθέντων εἰσὶν αἱ ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ σκληρῶς δοκιμαζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν ἐκούσιοι συνδρομαί, εἰς ἃς θέλουσι προβῆ, καθὼς ἡκούσαμεν, καὶ ὅσαι τῶν κοινοτήτων ἄχρι τοῦδε ἀνέβηλον τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τοὺς πάσχοντας ἱερᾶς ἡμῶν ὀφειλῆς. Οἱ βλέποντες ἀλλοθρήσκους ἢ ἄλλοθενεῖς προθυμουμένους ἵνα προσέλθωσι βοηθοὶ τῶν πασχόντων, οἱ μανθάνοντες ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν φιλανθρωπικῆς ἡμερίδος ἢ ἐσπερίδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀγγλικὴ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἀποστέλλεται νὰ λάβῃ μέρος, ὅτι δὲ ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Ὑψ. τοῦ χεδίβου προστατεύει πᾶσαν ἐνέργειαν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν τῶν πεινῶντων καὶ γυμνητευόντων, κατανοεῖ ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἄπασα συμπαθεῖ τοῖς ταλαιπωρουμένοις, καταδικάζουσα τοιοῦτοτρόπως τοὺς ἀδικοπραχοῦντας.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἣν ἀπηύθυνεν ἐντυπον πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς, πρώτιστα τοὺς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, κατέστησε γνωστὸν τὸν ἱερὸν καὶ φιλόανθρωπον καὶ κοινωφελῆ σκοπὸν, δι' ὃν ἐξεδόθη. Κατὰ τοὺς ἐνσκήψαντας τῇ Ἐκκλησίᾳ νῦν δυσχειμέρους καιροὺς ἐπηρεάζονται καὶ πάσχουσιν ὁλόκληραι κοινότητες ὀρθοδόξων, ἕνεκα δ' ἐπιδρομῶν ξένων προπαγανδῶν ναοὶ καὶ σχολεῖα ἑλλήνων ὀρθοδόξων κινδυνεύουσιν, ὡς κίνδυνον ἐπίσης ζωῆς καὶ περιουσίας διατρέχουσιν οἱ ἐν ναοῖς ὀρθοδόξως ὑπηρετοῦντες καὶ ἐν ταῖς σχολαίσις μετὰ καρτερίας διδάσκοντες καὶ διὰ τοῦτο καταδιωκόμενοι. Πάντες οὗτοι ἀνάγκην ἔχοντες ἐνθαρρύνσεως ἐν ἱερωτάτῳ ἀγῶνι χρήζουσι καὶ τῆς παρ' ἡμῶν ἀρωγῆς. Ὀδυρόμενοι καὶ ἀλγοῦντες ἐπὶ ζημίαις ὑλικαῖς, εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καταφεύγουσιν, ἀπ' αὐτῆς ἐξαιτοῦνται βοήθειαν, αὐτῆς ἐ-

πικαλοῦνται τὴν ὑποστήριξιν, ἀπὸ μητρὸς φιλοστόργου τὰ ὑπὲρ αὐτῆς πάσχοντα τέκνα.

Θλιβομένη ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασιν αὐτῶν, ἐτι μάλλον θλίβεται μὴ δυναμένη νὰ προφθάσῃ πᾶσιν ἀντιλήπτωρ, δυσκόλως ἱκανοποιούσα τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, καίτοι γινώσκει ὅτι πρέπει νὰ θεραπευθῶσιν αἱ ἀνάγκαι πάντων τῶν πασχόντων ὑπὲρ ὀρθοδόξιας καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν καθεστώτων τηρήσεως. Ἐντεῦθεν ἀπέλυσε πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις τὴν ἐν τύποις Ἑκκλησίᾳ, ἐπικαλουμένη τὸν ἔρανον πάντων τῶν δυναμένων.

Ἀλλὰ δύνανται νὰ βοηθήσωσι πάντες· οὐτὲ μεγάλας ζητεῖ ποσότητος ἢ μήτηρ Ἑκκλησία. Οἱ συστελλόμενοι νὰ χορηγήσωσιν ὀλίγον χρῆμα διδάσκονται σήμερον ἀπὸ τοῦ δημοσιευομένου καταλόγου τῶν μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου πεμφάντων τὸ κατὰ προαίρεσιν ποσὸν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον ὅτι καὶ τὸ μικρότερον ποσὸν γίνεται δεκτὸν εὐχαρίστως. Ἡ Ἑκκλησία εὐχεται ὑπὲρ πάντων τῶν ἀγαθοεργούντων· εὐλογεῖ καὶ τὸν ὀλίγον καὶ τὸν πολλὰ χορηγοῦντα· καὶ εὐχαριστεῖ πᾶσιν. Ὑπὸ τὴν Ἑκκλησίαν γράφεται ἡ δῆλωσις ὅτι «καὶ τὰ δύο λεπτά τῆς χήρας εἰσὶ δεκτά», καὶ τοῦ πένητος ὁ ὁδὸς καὶ αἱ χιλιάδες τοῦ πλουσίου. Ὅταν ὑπὲρ ὅψιν ἔχωσι ταῦτα πάντες, τὸ συναθροισθησόμενον ποσὸν ἔσται σπουδαῖον καὶ ἡ Ἑκκλησία πολὺ περισσοτέρους ἢ νῦν δύναται νὰ βοηθήσῃ. Οὕτω δὲ κατ' ἔτος ἐλπίζει νὰ συνάγῃται ποσὸν ἀξιόλογον, ἱκανὸν εἰς θεραπείαν ἀναγκῶν μόλις καὶ μετὰ βίας σήμερον ἱκανοποιουμένων.

Ὁ κατάλογος τῶν μέχρι τοῦδε συνδρομῆν πεμφάντων εἰς τὸ ταμεῖον ἔχει ὧδε:

Ὁ πανηγυρικός οἰκουμενικός πατριάρχης γρόσια 540—οἱ σεβασμ. μητροπολίται Κυζίκου καὶ Ἀθανάσιος, Νικομηδείας καὶ Φιλόθεος καὶ Μεθύνης καὶ Στέφανος ἀνὰ 108—Ἡ εὐγενεστάτη κυρία Ἑλένη Γ. Ζαρίφη γρ. 5400—ἡ εὐγενεστάτη καὶ Φρόσω Α. Ζαρίφη 540—ἡ καὶ Ἀσπασία Α. Σαρίδου 108—ὁ ἐρίτιμος καὶ Λεωνίδας Γ. Ζαρίφης 432—ὁ ἐξοχ. Ἀριστείδης βέης Κυριακοῦ 2700—οἱ ἐντιμότεστοι καὶ Ν. Δ. Φωτιάδης καὶ Θεόφιλος Χρυσοστόμου ἀνὰ γρ. 1080—οἱ εὐγεν. Ἀντώνιος καὶ Ἀλέξιος Σούρας 475—ὁ εὐγεν. καὶ Δημοσθένης Εὐγενίδης 380—οἱ εὐγενέστατοι καὶ Γεώργιος Α. Ζαρίφης, Ἰω. Γεωργαντόπουλος, Ἀλ. Α. Χατζόπουλος καὶ Ἰω. Μελλινόπουλος ἀνὰ 216—ὁ ἱε-

τρός καὶ Ἀλέξανδρος Τράντας 190—οἱ εὐγενέστατοι καὶ Λέων Α. Ζαρίφης, Κώνστας Α. Ζαρίφης καὶ Στέφανος Α. Ζαρίφης ἀνὰ 108—οἱ ἀξιότιμοι καὶ Π. Κορωνάκης, Π. Κοσμίδης, Μιλτ. καὶ Γ. Καραβοκυρός, Κλεάνθης Θ. Χατζόπουλος, Ἰω. Μαμμόπουλος, Γ. Ἀντωνιάδης ἱετρός, Ἰω. Σεϊτανίδης καὶ Ἀπ. Παντζαλῆς ἀνὰ 108—Κωνστ. Βαμβακόπουλος 120—Θ. Κουρμούζης 95—ἀνώνυμος 80—ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ἐλαίας καὶ Ἀγαθόγγελος 60—οἱ ἑλλ. καθηγηταὶ καὶ Ν. Βούρος καὶ Μηνᾶς Αὐθεντόπουλος ἀνὰ 60—Κ. Μητσόπουλος 40—Ἀθ. Κούμπης 27—οἱ ἑλλ. καθηγηταὶ Κ. Ζαχαριάδης καὶ Ἰ. Βαλαβάνης ἀνὰ 20—καὶ ἡ ἐν Παλατῇ Ἀδελφότης Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου 300—Τὸ ὅλον τῶν μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου ἀποσταλέντων γρόσια ἀρ. γρ. 20,069.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐμμενὴ εἰς τὰ πάτρια.—Ἀνακοινοῦσιν ἡμῖν ἐπίσημως ἐκ Στεννημάχου τῆς ἐπαρχίας Φιλιπποπόλεως, ἐν σχέσει πρὸς θρούλους ἐφημερίδων τινῶν ἀθηναϊκῶν, ὅτι οἱ ἑλλήνες Στεννημάχου, πιστοὶ εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν μητέρα Μ. Ἑκκλησίαν «προτιμῶσι τὸν ἐμπροσθὸν καὶ τὸν θάνατον παρὰ ν' ἀρνηθῶσι τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν ἀρχὴν, ἥτις διέσωσε τὸν ἔνδοξον αὐτῶν ἔθνισμόν». Εὐίριθμοί τινες ἐκ Στεννημάχου, διὰ βίας ἀναγνωρίσαντες τὴν θρησκείαν τῆς Ἐξαρχίας, εἰσὶ βούλγαροι πάντες. Οἱ πλείονες τούτων ἡπατήθησαν, βεβαιότατα δὲ θέλουσιν ὁμοφρονήσει μετὰ τῶν ὀρθόδοξων αὐτῶν συμπολιτῶν, ἐὰν μείνωσιν ἀνεπηρέαστοι.

Ἐπάνοδος εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν.—Ἐκ Φλωρίνης ἡγγέλθη τῇ Ἑκκλησίᾳ ὅτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Σόβιτς ἐπέδωκαν εἰς τὸν ὀρθόδοξον μητροπολίτην Μογλενῶν αἰτησὶν δηλοῦσαν ὅτι ἀποτασσόμενοι τῷ σχίσματι ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας τῆς Ἑκκλησίας, εἰς 35 οἰκογενεῖας ἀριθμούμενοι. Ἐπίσης αἱ 90 οἰκογενεῖαι τοῦ χωρίου Σέτινα ἐδήλωσαν ἐγκατάλειψιν τῆς σκολιᾶς ὁδοῦ τοῦ σχίσματος, καθὼς καὶ αἱ 40 σχεδὸν οἰκογενεῖαι τοῦ χωρίου Παπάδια, παραπλανηθεῖσαι πρὸ τριετίας ὑπὸ προπαγανδῶν βουλγαρικῶν καὶ ρουμανικῶν.

Κοινὴ συνέδριον.—Συνῆλθον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πα-

τριάρχου, πρὸ μεσημβρίας εἰς συνεδρίαν κοινήν ἢ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ἔθν. Μ. Συμβούλιον καὶ συνεσκέψαντο ἐπὶ μακρὸν περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν Ἀνατολ. Ρωμυλία καὶ Βουλγαρία ὀρθοδόξων.

Πατριαρχικαὶ προσρήσεις.—Ἐπὶ τῇ παρ' Ἰσραηλίταις ἀγομένῃ ἐορτῇ τῆς Σκηνοπηγίας, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διεβίβασε τὰς προσρήσεις αὐτοῦ καὶ εὐχὰς τῷ σοφολογιωτάτῳ ἀρχιερατίνῳ διὰ τοῦ πανοσλγ. Μ. πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῦ ἀρχοντος καπικεχαγιά.

Ἐθνικὰ φιλανθρ. Καταστήματα.—Μέλος τῆς ἐφορίας τῶν Ἐθν. Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου κ. Πατρόκλου Καμπανάκη, ἐξελέγη σήμερον ὑπὸ τῶν δύο Σωματίων ὁ κ. Παῦλος Ἀλ. Καραθεοδωρῆ.

Ζάππειον ἔθνικὸν παρθεναγωγεῖον.—Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ τῶν δύο Σωματίων ἀνενεώθη ἡ διὰ μίαν ἔτι διετίαν ἐν τῇ ἐφορίᾳ τοῦ ἔθνικοῦ Ζαπείου παρθεναγωγείου συνεργασία τοῦ κ. Ἰω. Κ. Ἡλιάσκου.

Μητρόπολις Ἡλιουπόλεως.—ὑπὸ τῶν ἐν Μυλάσσοις ἀξιολόγων δημογερόντων ὑπεβλήθη σύντομος ἐκθεσις διαφωτίζουσα διὰ βραχείων τὴν ἐκεῖ κοινοτικὴν κατὰστασιν, ἀναφερομένη δ' εἰς τὴν κατὰ τοῦ μητροπολίτου κατηγορίαν ὀλίγων χριστιανῶν. Βεβαιούσι δ' ὅτι, ἐνῶ αἱ νόμιμοι ἀρχαί, διορίσασαι τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κοινότητος, ἐφωδίσαν αὐτοὺς διὰ συμβολαίων, ὑπῆρξαν οἱ συμφωνήσαντες ἰδιωτικῶς διδασκάλισσαν, καταλαβόντες διὰ βίας τὸ παρθεναγωγεῖον καὶ ἀρνούμενοι ὑπακοὴν εἰς τὴν νόμιμον ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, καθ' ἣς εἰς τὰ Πενταρχεῖα τηλεγραφικῶς ἀνηνέχθησαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ἢ ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΟΥ
τῆς παρασημαντικῆς
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣ. ΜΟΥΣΙΚΗΣ*

Ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς 18^{ης} ἐκκτονταετηρίδος λόγιοι μουσικοδιδάσκαλοι οὐχὶ διάφορα ἐφρόνουν περὶ τῶν ἀφῶνων σημείων· καὶ πρὸς πίστῳσιν παραπέμπομεν τὸν κ. Ψάχον πρῶτον μὲν εἰς ὅσας ἐν τῇ **Γενικῇ Ἱστορίᾳ τῆς μουσικῆς** (Τομ. 4 σελ. 46—52) δίδωσι περὶ τούτων ἐξηγήσεις ὁ περιώνυμος γάλλος Ἱστοριογράφος F. J. Fetis, ὁφείλων, ὡς λέγει,

* συνέχεια καὶ τέλος ἀπὸ σελ. 446—448.

ταύτας εἰς τὴν ἀσματικὴν παράστασιν καὶ ὑπαγόρευσιν τοῦ κατὰ τὸ 1819 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Περσίους μετχθέντος Ἱεροψάλτου Ἀναστασίου Θαμύρεως καὶ δεύτερον τὸ περὶ Μουσικῆς Σχεδίασμα Βασιλείου Στεφανίδου τοῦ ἱατροφιλοσόφου, ὅστις ρητῶς ἐλέγχει καὶ ἀποδοκιμᾷ τοὺς προσπαθοῦντας δι' ἐξηγήσεων νὰ ἀποδώσωσι τὴν δύνανται τῶν ἐν λόγῳ σημείων.

Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐφρόνουν ἄλλως οἱ ρηθέντες μουσικοδιδάσκαλοι ἀφοῦ ἡ κατὰ **μετροφώνιαν** ἀνάγνωσις ἦτον ἡ κυρίως καὶ κατὰ γράμμα ὡδή, ἡ δὲ κατὰ **μέλος** ἡ ἐκ παραδόσεως καὶ καθ' ἑξὶν ψαλμωδία ἥτις «γραφῇ οὐκ ἐδιδάσκετο.»

Ἀδυνατοῦντες νὰ ἐκθέσωμεν ὧδε τεχνικὰ πορίσματα ἡμετέρων λιτῶν μελετῶν, ὑπερβαίνοντα τὰ ὅρια καὶ τὸν σκοπὸν Διατριβῆς ἐκ τοῦ παρχρημα, περιοριζόμεθα εἰς τὴν κατωτέρω παράθεσιν μικροῦ παραδείγματος **μετροφώνιας** καὶ **μέλους** ληφθέντος ἐκ τῆς Δοξολογίας Ἰωάννου Πρωτοψάλτου τοῦ Τραπεζουντίου (1750) ὅστις ὑπῆρξε κατὰ τὸν Χρυσανθὸν ἡ πρώτη ἀφορμὴ τῶν μετὰ τὴν ἄλωση ἐξηγήσεων.
κατὰ μετροφώνιαν

π
9 Δ ο ξ α σ ο ι τ ω δ ε ι ξ α ν τ ι τ ο φ ω ς Δ
δο ξ α εν υ ψ ι σ τοις Θε ω Δ και ε
πι γ ης ει ρ η η η ν η Δ εν
αν θρω ποις ευ δο κι ι α
κατὰ μέλος

π
9 Δ ο ο ξ α α σ ο ι ο ι τ ω δ ε ι ξ α
αν τ ι τ ο φ ω ς Δ δο ξ α εν υ ψ ι ι
στοις Θε ε ω ω Δ και ε πι
γ ης ει ρ η η ν η Δ εν α
αν θρω ποις ευ δο ο κι ι
α

Ὡς λοιπὸν παρτηρεῖται ὑπὸ τὴν μετροφώνιαν λαμβάνει αὐτὸ τὸ κοινὸν καὶ σύνθηδες ἄσμα τοῦ πρώτου εἰρμολογικοῦ ἤχου. Ἐκ προθέσεως δὲ ἀπέσχομεν νὰ ἀρυσθῶμεν παρδείγματα ἐκ μουσικῆς ἀρχαιοτέρας ἢ νὰ μὴ δῶμεν τῷ κ. Ψάχῳ ἀφορμὴν νὰ παρεικάσῃ αὐθις ἡμῶς πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν σημασίαν τῶν ἐπὶ κεφαλῇς ἱερῶν τινῶν εἰκόνων συγκεκομμένων λέξεων ΙΧΘΥΣ καὶ ΜΗΡΘΟΥ.

Ἐν τῇ τάξει τοῦ χορικοῦ ἄσματος τῆς Ἐκκλησίας καταλεκτέα καὶ ἡ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Παλαιολόγον **Φήμη**, ἐξ ἧς προέκυψεν ἡ παρούσα συζήτησις.

Ὅτι ἡ **Φήμη** αὕτη δὲν εἶναι πολυχρονισμὸς τινισθεὶς ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ εἰρημένου αὐτοκράτορος, ἀλλ' εἶναι ἡ τυπικῶς ψαλλομένη ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ, καθ' ὃν χρόνον ψάλλεται σήμερον ἡ πρὸς τὸν Οἰκουμένικόν Πατριάρχην καὶ τοὺς Μητροπολίτας, οὐδεμίαν παρ' ἡμῶν ἀντίρρησης, ἀφοῦ κατέχομεν ταύτην ὑπὸ τὴν αὐτὴν μελωδίαν, ἀναφερομένην εἰς Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον καὶ εἰς τὸν πατριάρχην Μακάριον, ἐκ μουσικοῦ χειρογράφου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὅτι ὅμως ἦτο κατὰ τὴν μελωδίαν εἶδος χερουβικοῦ ἢ παρομοίου ἄλλου μέλους νανουριστικοῦ, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κ. Ψάχος, προσπαθήσας μάλιστα, καθὰ λέγει, μετὰ ἐργασίαν ἐνός ἔτους νὰ μεταφράσῃ ὀλίγας μουσικὰς συλλαβὰς τοῦ ἐν λόγῳ ἄσματος, μόνον ὡς ἀστείον δεχόμεθα τὸ πρᾶγμα, ὅπερ πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὴν ἐξῆς παρουσιάζει ἄτοπον ὅψιν· ὅτι δηλαδὴ πρὸς διεκπεραίωσιν τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, καθ' ὃ σήμερον διαπαντᾶται ὀλιγόλεπτον διάστημα, τότε ἀπαιτεῖτο ἀπερχντον ὅσον· καὶ ἐπανερχόμεθα, ὡς εἰκός, εἰς ὅσα ἀνωτέρω εἵπομεν περὶ διημερεύσεως Ἰσως τῶν τότε χριστιανῶν ἐν τῇ ἀκροάσει τῶν ἐπ' ἐκκλησίας ἱεροτελεστιῶν.

Διδόντες ἐνταῦθα πέρας εἰς τὴν παρούσαν ἡμῶν ἀνασκευὴν, οὐκ ἀποσκοποῦ κρίνομεν ἵνα χάριν τῶν περιέργων ἐπισυνάψωμεν τὴν τότε τυπικὴν διάταξιν τοῦ σχετικοῦ μέρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας μετὰ τῆς μουσικῆς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος αὐτοκρατορικῆς **Φήμης**, ἔχουσιν κατὰ τὸ ὅψιν ἡμῶν χειρόγραφον τῆς ΙΕ'. ἐκχτονταετηρίδος ἀρχομένης ὧδε:

«Πληρουμένου δὲ τούτου (τοῦ ἀπολυτικίου) ἀρχεται ἐντὸς τοῦ βήματος ὁ Διάκονος τὴν εὐφημίαν.

Πολ λα α α τα ε τη των βα
σι λε ων πολ λα α α τα ε τη των

βα σι λε ων πολ λα α α τα

ε τη των βα σι λε ων

τὸ αὐτὸ πάλιν καὶ οἱ ἐκτός. Εἶτα οἱ ἐντός.

Α Ι ω ω α α αν νου του ευ

σε θε στατου βα σι λε ως και αυ το

κρα το ρος ρω μαι ων του Πα λαι ο λο γου

πολ λα τα ε τη

* Ἀνδρονίκου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ρωμαίων τοῦ Παλαιολόγου καὶ Μαρίας τῆς εὐσεβεστάτης αὐγούστης πολλὰ τὰ ἔτη.

Ἰωάννου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τοῦ Παλαιολόγου πολλὰ τὰ ἔτη.

Μακαρίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.

πάλιν τὸ αὐτό

Πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.

Εἶτα λέγει ὁ Δομέστικος ἀπ' ἐξω τό.

Κύριε δῶσον τοὺς βασιλεῖς.

καὶ ἀπολογεῖται ἕτερος ἀπ' ἐξω

Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Δόξα.

Εἶτα λέγουσι τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ Διάκονος τό, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ ἀρχεται ὁ Δομέστικος τὸ τριδάγιον ἀπὸ χοροῦ ὁμοῦ πάντες.

Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

* Σημ. Παραλείπεται ἡ μουσικὴ τῶν ἐφεξῆς εὐφημιῶν ὡς ὁμοία πρὸς τὴν ἀνωτέρω.

Οὐδὲν φύλλον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἀπολεσθὲν ἀναπληροῦται δωρεάν, ἀλλ' ἐπὶ καταβολῇ 60 παράδων διὰ τὸ ὀκτασέλιδον καὶ 100 παράδων διὰ τὸ δωδεκάσέλιδον τεῦχος.

Ἑπεύθυνος Ἰ. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

726852